

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi, lætificabis eum in
gaudio cum uulto tuo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Regem gloriosum audiuimus, nunc sacerdotem salutarem & æternum au-
dimus. Aliqui putant Christum datum in benedictionem, quod ab omnibus
in æternum benedicitur, quo tropo sæpius in Prophetis de populo Israel dicitur,
quod in fabulâ, in proverbum, in sibilum, in similitudinem tradatur. Et Gen. xij.
ad Abraham: Erisq; benedictio (sic enim hebræus habet) quod noster dicit
Erisq; benedictus. Isaia. xix. Erit Israel in medio terre benedictio, cui benedi-
xit dominus. lxx. Quomodo si inueniatur granum in botro, & dicitur, Ne dis-
sipes illud, quia benedictio est, sic faciã propter seruos meos, ut non disperdam
totum. In quibus locis & alijs multis, benedictio passiuè accipitur, Hebræus
autem, sic dicit: Quoniam dabis eum benedictiones in æternum, numero plu-
rali, quod & si passiuè accipi possit, quod hic rex a plurimis benedicat, & a deo
multis benedictionibus repleatur, tamen puto actiuè accipiendum, iuxta illud
Gen. xxij. Et in semine tuo benedicentur omnes gentes. Nam benedictiones
quibus in psona sua a deo benedictus est, superiori uersu abudè eccinit: Quo-
niam præuenisti eum in benedictionibus optimis.

Quare benedictiones æternales & cœlestes hic intelligo, quibus Christus,
ut sacerdos æternus, accepto spiritu, benedicit suos, sicut, ij. Corinth. j. dicit: Be-
nedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos omni be-
nedictione spiritali in cœlestibus in Christo, idem enim arbitror, in Christo
nos benedici spiritali benedictione cœlestium rerum, & Christum dari bene-
dictiones in æternum. Sacerdotis autem est benedicere, hoc genere benedictio-
nis, quo bona cōferuntur. Cæterum uulgare, illud benedicere, quo laudamus
bona habentes, & felicitatem imprecamur, omnium est, etiam inferiorum, &
omnino illa maiorum, ista minorum est. Atq; hæc nostra est gloria & iactantia,
quod Episcopum habemus, per quæ maledicta, quibus in Adam sumus mul-
tati, mutantur & absorbentur, adeo ut nulla nobis maledictio temporalis, siue
sit illa peccati, siue hominum maledictio nocere possit, quin potius prodesse
per abundantem & æternam illam in Christo benedictionem cogatur. Certe
dulcissimum uerbum, omnibus qui in Christum credunt, habere proprium
Pontificem, & omnia nobis benedicientem.

Lætificabis in gaudio uultus tui.

Hoc non potest intelligi, nisi de beatitudine, quam reuelata gloria maiesta-
tis habet. Gaudium enim uultus dei, gaudium est de reuelata facie dei, noster
autem interpres, præpositionem, cum, recte omisisset.

Quoniam rex sperat in domino, & in misericordia altissimi
non commouebitur.

*Spei propria
diffinitio.*

Hæc omnia dicta ueniēt ei, quia sperauit & non est motus. Atq; hic pulchra
& propria spei periphraſis, seu potius diffinitio ponit, sola omnes impias opi-
niones de spe traditas, confutare potens. Sperare enim in dño, idem est quod
non moueri in misericordia altissimi, sed stare & expectare. Sane, gaudere &
delectari in misericordia præſente, facillimum est, sed absente, & malis undiq;
preſentibus quæ tribulant, impellunt, commouent, ad desperationem nõ mo-
ueri, non cedere, sed contrariã expectare, hoc demum est uere sperare, sed ar-
dua res iſta, de qua psal. v. plura. Quo circa caueant, qui spem ex meritis pro-
uenientem docent, Spes certe, ut hic docemur, misericordiam dei ſpectat, ſicut
timor iram & iudicium. Sperans enim, In misericordia dei non commouetur,
Timens